

at man ikke af den Grund bør lade disse Forslag her møde Vanskeligheder paa deres Vej, thi jeg har den Tro, at faa vi disse Lovforslag gennemført og de træde i Virksomhed, vil der snart i Kommunerne vaagne en Trang til at faa en anden Basis ogsaa for den kommunale Beskatning, thi ellers bliver Arbejdet ved Skatteligningen i Kommunerne jo dobbelt, og det kan være stort nok i Forvejen.

Hvad saa Spørgsmaalet om den almindelige Stilling til disse Forslag angaar, maa jeg sige, at jeg vedblivende er af den Formening, at de bør ikke skilles fra de Forslag, vi have behandlet umiddelbart forud for dette, og jeg har ogsaa det Skøn, at de Herrer, der ønske at naa til en Adskillelse, ikke ville opnaa det. Til Slutning vil jeg kun sige, at jeg vil ikke skjule, at jeg er blandt dem, der ikke vente saa stor Fordel af disse Love, hvis de skilles fra Toldloven, som mange andre ærede Medlemmer vente sig. Men paa den anden Side er jeg jo ogsaa klar over, at for de Skatteydere, der svare Skat af faste Ejendomme omkring i Landet — det være sig nu Bygningsafgift eller Hartkornsafgift — og som have ondt ved at svare deres Skatter i Forvejen, vil det utvivlsomt blive en Lettelse, som i hvert Fald disse Skatteydere ville sætte Pris paa.

Finansministeren (Hørring): Det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) kom ind paa en Kritik af det finansielle Resultat, som Regeringen oprindeligt havde opstillet i Forslagene om Indkomst- og Formueskat og Overførelse af de direkte Skatter til Kommunerne, og han mente, støttet paa Udtalelser fra Professor Falbe-Hansen, at disse Beregninger, som Forslagene indeholdt angaaende det finansielle Resultat, ikke vare rigtige. Jeg vil i saa Henseende dog gøre opmærksom paa, at naar det gælder om at gøre en Beregning angaaende Indkomster her i Landet, kan denne Beregning selvfølgelig kun blive et Skøn, fordi der mangler Data til at naa til et virkelig bestemt Resultat i saa Henseende. Der er imidlertid i Motiverne til det oprindelige i 1896—97 fremsatte Forslag til Lov om en Indkomst- og Formueskat af Regeringen gjort nøje Rede for, hvorledes man er kommen til det finansielle Resultat, som man den Gang opstillede. Jeg tror, at den Fremgangsmaade, man i saa Henseende har brugt for Indkomstens Vedkommende her i Landet, er saa paalidelig, som den overhovedet kan være, og jeg tvivler meget paa, at det har været

Professor Falbe-Hansens Mening — og det fremgik for Resten heller ikke af det ærede Medlems Udtalelser — at ville kritisere selve den Beregning, som saaledes er opstillet i Motiverne. Noget andet er det, at hvad man udfører i den første Halvdel af 1896, vedbliver selvfølgelig ikke at være rigtigt. Vil man gøre Regningen op for hvert Aar, man kommer frem, kan den ændre sig, og Resultatet kan undergaa Forandringer i den ene eller den anden Retning. Det kan vokse eller tage af, og for saa vidt har Professor Falbe-Hansen ganske sikkert Ret i, at der kan være indtraadt Forandring, siden Beregningen er gjort. Jeg tror imidlertid ikke, at de Forandringer, der ere indtraadte, have væsentlig Betydning for det Resultat, der er opstillet, idet Beregningen maa gøres om ogsaa med Hensyn til de Skatter, man overfører, og da særlig med Hensyn til Bygningsafgiften. Naar man bevæger sig paa meget løs Grund ved Beregningen af Indkomsten, bevæger man sig paa en endnu løsere Grund, naar man skal jøgere over, hvor stor Formuen er; men ogsaa i denne Henseende er det i Motiverne angivet, hvilken Vej man er gaaet, og jeg er sikker paa, at en bedre Vej kan ikke angives. Den er for en stor Del baseret paa Data, der netop ere hentede fra Arbejder af Professor Falbe-Hansen, som tidligere forelaa. Men mulig kan man nu have andre Data, hvormed man kan korrigere Beregningen. Hvorvidt det er Tilfældet, er mig ikke bekendt, men jeg tror ikke, man ad nogen som helst paalidelig Vej kan komme til noget væsentlig andet Resultat end det, man er kommen til. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Jeg betragter den foreliggende Sag saaledes, at vi nu ere ved Sagens sidste Behandling, ved Afslutningen af den Behandling, som disse Lovforslag have været Genstand for her i Tinget og i Landstinget paa fjerde Aar. Jeg tror ikke, at man vil fremme Sagen ved at tage væsentlig ny Synspunkter op. Vil man gøre det Arbejde om, som allerede er gjort saavel her som i det andet Ting, komme vi ind paa et helt nyt Standpunkt, og det vil da give Anledning til nyt Arbejde og ny Resultater, men saa maa man vide med sig selv, at man gaar ganske bort fra det Arbejde, der hidtil er gjort. Skal man fortsætte det Arbejde, der er gjort nu, tror jeg, at der ikke er megen Grund til at tale, men at der er mere Grund til at handle, og skulde det lykkes ved Handling mellem Tingene at komme til et Resultat angaaende Skatte